

La Plaça del Diamant: resum per capítols

Capítol I

La Natàlia, coneguda com la Colometa, es troba a la plaça del Diamant de Gràcia. La seva amiga Julieta l'ha convidat a anar a ballar aquella nit, encara que la Colometa està cansada després de treballar tot el dia a la pastisseria. Decideix anar-hi igualment perquè li costa dir que no a la gent. Quan arriben a la plaça, la Colometa es troba amb un noi que insisteix a ballar amb ella tot i que té promès. Mentre ballen el noi li posa el sobrenom de Colometa. Quan s'acaba la cançó ella fuig espantada i ell la persegueix pels carrers. Finalment ella s'arrenca els enagos i aconsegueix escapar-se'n.

Capítol II

Uns dies més tard la Colometa es retroba amb el noi, que es diu en Quimet. Comencen a veure's i sortir junts, encara que ella no gosa explicar-li que ha deixat el seu promès en Pere. En Quimet està obsessionat amb la idea que el cap de la Colometa, el pastisser, la mira de manera lasciva. Això els porta discussions, igual que el fet que en Quimet vulgui que ella admiri l'arquitecte Gaudí. La mare d'en Quimet coneix la Colometa i l'aprova com a núvia del seu fill. Li regala un rosari. Un dia la Colometa i en Quimet van a passejar pel Parc Güell.

Capítol III

En Quimet es presenta per sorpresa a la Colometa i li diu que ha de deixar la feina a la pastisseria perquè el seu cap va darrere de les dependents. Ella s'hi nega, dient que el seu cap és respectable. Discuteixen i passen setmanes sense veure's. Quan es retroben, en Quimet torna a insistir en el tema de l'admiració cap a Gaudí. Li diu que si es casa amb ell ha d'aprendre a trobar bé tot el que a ell li agrada. La Colometa no sap què pensar.

Capítol IV

L'amiga de la Colometa, la senyora Enriqueta, l'anima a casar-se amb en Quimet, dient que necessita un marit i un sostre. Creu que en Quimet li convé més que en Pere. La Colometa li explica que de vegades en Quimet es posa trist i diu "pobra Maria". La senyora Enriqueta li aconsella que no li deixi entendre el que pensa.

Capítol V

El pare de la Colometa li pregunta quan es casaran. Ella li diu que depèn de quan acabin d'arreglar el pis. Ell li demana que porti en Quimet a dinar diumenge. La Colometa i en Quimet van a beneir palmes per Rams. Després dinen a casa la mare d'en Quimet i l'endemà amb el pare de la Colometa. En Quimet discuteix amb els dos sogres en aquestes trobades.

Capítol VI

En Quimet diu a la Colometa que han de pagar el lloguer del pis a mitges. Ella s'hi nega però acaba acceptant. La porta a conèixer a mossèn Joan perquè els casi aviat i sense gaires cerimònies. Però mossèn Joan els convenç per fer una bona cerimònia religiosa, ja que el matrimoni és per a tota la vida.

Capítol VII

Han passat dos mesos des que la Colometa i en Quimet es van casar. Viuen en un pis que necessita reformes. En Quimet es dedica a restaurar mobles mentre ella no treballa. La Colometa aviat queda embarassada i deixa la feina a la pastisseria. Neix un nen que anomenen Antoni. Ella està centrada en la criança i la llar. En canvi en Quimet es queixa d'un dolor a la cama que només pateix durant la nit.

Capítol VIII

En Quimet construeix una cadira mallorquina especial on només pot seure ell. Passa nits enfeinat fent plànols i dissenys de mobles. La Colometa finalment coneix la botiga d'en Quimet però ell no vol que ella s'hi fiqui. Un dia en Cintet els diu que un ric client vol que en Quimet li restauri els mobles. Això els permetrà pagar les despeses del casament.

Capítol IX

Una nit en Quimet, la Colometa i en Cintet perden la clau del pis quan tornen de sortir. Forcen la porta i l'endemà la troben penjada darrere la porta. La Colometa explica a en Quimet que és com si realment l'haguessin perdut. Arriba la festa major però en Quimet està enfadat perquè un client l'ha estafat. Passen els dies tancats a casa.

Capítol X

La mare d'en Quimet explica a la Colometa que de petits, en Quimet i en Cintet li van arrencar les seves plantes de jonquilles. En Quimet i la Colometa discuteixen perquè ella no s'enfada amb el client que l'ha estafat. Un dia la Colometa es troba amb el seu antic promès en Pere, que està trist i sol, i se sent culpable per haver-lo deixat.

Capítol XI

La Colometa dóna a llum un nen anomenat Antoni. El part és complicat i trenquen una pota del llit. En Quimet es queixa que haurà de reparar-la. La mare d'en Quimet i l'amiga senyora Enriqueta van a conèixer el nadó. El nen plora molt a les nits i en Quimet perd la paciència. El tanquen a una habitació però els veïns es queixen.

Capítol XII

L'amiga senyora Enriqueta cuida de tant en tant el petit Antoni. Un dia en Quimet porta a casa un colom ferit que han trobat al balcó. Decideixen curar-lo i posar-lo en una gàbia. A en Quimet se li acut criar coloms al terrat. Construeix un colomar amb l'ajuda d'en Cintet i en Mateu. La Colometa haurà de rentar-ne la barana.

Capítol XIII

En Mateu ajuda en Quimet a construir el colomar al terrat. Ha de treure les pertinences que la Colometa tenia allà. Li promet fer-li un cobert per tornar-les a posar. En Quimet somia tenir molts coloms. Explica a en Cintet i en Mateu com és la vida dels coloms, comparant-la a la de les persones. Deixa enlairar-se els coloms per primer cop.

Capítol XIV

La Colometa compra al mercat i té diverses venedores habituals. Un matí, de camí a la feina, en Quimet la troba i li diu que ha de deixar de treballar a la pastisseria. Ella s'hi nega. Discutexen i passen setmanes sense veure's. Quan es retroben, en Quimet torna a insistir en la seva obsessió amb el cap de la Colometa.

Capítol XV

En Quimet decideix que el petit Antoni necessita aire i carretera. El lliga en un bressol a la seva moto i se'l endú a donar voltes. A la Colometa això li provoca molta angoixa, però en Quimet diu que el nen s'acostumarà a anar amb moto. Un dia en Quimet torna a queixar-se de la cama i diu que té reuma. La mare d'en Quimet els visita sovint.

Capítol XVI

En Quimet comença a queixar-se d'un malestar que li ve després de menjar i diu que és "angúnia". La Colometa troba trossets estranys al llit i sospita que en Quimet està malalt. Ell va a la farmàcia i li diuen que té un cuc solitari gegantí. La Colometa s'espanta molt.

Capítol XVII

Arriba la República i en Quimet es torna molt polititzat. En Cintet i en Mateu discuteixen apassionadament de política a casa seva. La feina d'en Quimet va malament perquè la situació afecta els seus clients rics. Els nens de la Colometa juguen al carrer. Ella no sap on deixar-los per anar a treballar.

Capítol XVIII

La Colometa aconsegueix una feina en una casa pairal amb diferents pisos i terrats. Els amos són uns excèntrics vells que viuen amb la seva filla. Li ensenyen tota la casa, molt estranya i plena de racons i portes. Necessiten una dona que els faci feines i cuini.

Capítol XIX

En Quimet anima la Colometa a treballar fora, dient que ell es dedicarà a criar coloms. Ella comença la feina nova. S'ha d'adaptar a la casa laberíntica dels seus excèntrics amos. Un dia es queda sense aigua i avisa els amos, que solucionen el problema. Li expliquen que tenen problemes amb un llogater.

Capítol XX

Ve l'home de la companyia d'aigües a arreglar l'avaría. El senyor de la casa fingeix que porten dos dies sense aigua per commoure'l. La Colometa s'adona que és una farsa dels amos. Li expliquen que la seva filla està malalta per haver mogut unes plantes de lloc. Necessita que li extirpin un ronyó.

Capítol XXI

La Colometa es cansa de la feina i de l'olor constant de colson. En Quimet regala coloms als amics. L'amiga senyora Enriqueta li diu que en Quimet només pensa a divertir-se. Un dia la Colometa compra moltes vegades a l'adroguer per encàrrec d'en Quimet, que queda meravellat de la seva qualitat.

Capítol XXII

La Colometa només sent parrupejos de coloms constantment. Està exhausta de la feina i de la situació a casa. En Quimet segueix obsessionat amb els coloms i no l'ajuda. Ella no gosa queixar-se. Demana ajuda a la senyora Enriqueta i a la mare d'en Quimet però no serveix de res. S'ha convertit en "la noia dels coloms".

Capítol XXIII

En Cintet i en Quimet parlen de fer-se militants i tornar a l'exèrcit. La Natàlia no vol que en Quimet participi, ja ha fet el servei militar. Però en Quimet s'hi afegeix igualment. Comença la guerra. En Quimet es converteix en milicià. La Natàlia perd la feina a ca l'amo i la situació és molt difícil.

Capítol XXIV

En Quimet torna de tant en tant del front d'Aragó. Està tuberculós i creu que morirà aviat. Venen el poc que els queda per subsistir. La Natàlia ha de deixar el seu fill Antoni en una colònia d'infants refugiats perquè no té prou per alimentar-lo. Un milicià porta a la Natàlia el rellotge d'en Quimet, li diuen que ell i en Cintet han mort en combat.

Capítol XXV

La Natàlia queda vídua amb dos fills petits que alimentar. Troba feina netejant a l'ajuntament. Es casa amb l'Antoni, l'adroguer de les vegades, un home solitari que li ofereix seguretat. La Natàlia té por que en Quimet torni i la trobi casada amb un altre.

Capítol XXVI

Passen els anys. La Natàlia i els seus fills viuen bé amb l'Antoni. La seva filla, la Rita, es vol casar amb en Vicenç tot i que al principi el rebutja. Finalment accedeix i es casen.

Capítol XXVII

La Natàlia surt poc al carrer, viu tancada a casa. Té al·lucinacions amb coloms. Un dia surt amb un ganivet, vol entrar a la seva antiga casa on vivia amb en Quimet, però no ho aconsegueix. Pateix una crisi nerviosa a la plaça del Diamant on crida i la gent del barri l'ajuda.

Capítol XXVIII

La Julieta, una noia que Natàlia coneixia de quan treballava a la pastisseria, la va venir a visitar. Li va explicar que s'havia enamorat d'un noi del front i que havien passat una nit junts en una casa abandonada. La Julieta estava preocupada que li matessin el promès a la guerra. Natàlia li va explicar que ella ja no podia gaudir de nits així, que la seva vida era diferent, dedicada a la feina i als fills.

Capítol XXIX

En Cintet i en Quimet van venir de visita del front d'Aragó, on estaven fent la guerra. Van portar menjar i es van endur dos matalassos. En Cintet li va explicar a Natàlia que en un viatge en avioneta a Cartagena per buscar bitllets de banc, un ocell s'havia colat dins l'avió. En Quimet li va dir que era tuberculós i que no volia fer petons als nens per no encomanar-los els microbis.

Capítol XXX

La situació a la ciutat era complicada, sense gas ni menjar. En Quimet anava armat pels carrers. Natàlia estava cansada de treballar tant. Un dia en Quimet es va presentar amb set milicians, brut i abandonat. Li va dir que al front menjaven poc i que l'organització fallava. Ella li va explicar que havia perdut la feina i que ara treballava netejant a l'ajuntament.

Capítol XXXI

Els llums de la ciutat estaven pintats de blau perquè no es veiés la claror des de l'aire si bombardejaven. Quan van bombardejar des del mar, el pare de Natàlia va morir de l'ensurt. Ella el va anar a vetllar però només va poder estar-hi unes hores perquè l'endemà havia de treballar.

Capítol XXXII

A Natàlia li costava trobar menjar pels nens. Va haver de portar el seu fill a una colònia infantil, encara que al nen no li feia gens de gràcia. Allà almenys menjaria bé. La nena es

quedava sola a casa quan Natàlia treballava. Un milicià li va dir que en Cintet i en Quimet havien mort com uns homes, i li va donar el rellotge d'en Quimet.

Capítol XXXIII

Natàlia es comparava a una persona feta de suro, dura per fora però buida per dins. Intentava distreure's mirant les botigues quan sortia al carrer. Va anar a comprar sulfumant a l'adrogueria sense diners, dient que ja passaria a pagar. Però l'adroguer la va seguir al carrer i li va oferir feina a casa seva.

Capítol XXXIV

Natàlia va tornar a la casa dels seus antics amos per demanar feina, però ells la van rebutjar dient que no volien tractes amb gent pobre. Ella estava desesperada per la falta de treball i menjar.

Capítol XXXV

Natàlia tenia tot planejat per suïcidar-se amb els seus fills, però quan anava a comprar el sulfumant va canviar d'idea en veure la gent pel carrer. Després de creuar el carrer, on abans s'esverava, es va adonar que podia seguir endavant.

Capítol XXXVI

Natàlia va començar a treballar a casa de l'adroguer de les vegades. A poc a poc anava refer la seva vida, els fills estudiaven i menjaven bé. L'adroguer li deia que estalviés i que no netegés tant. Un dia li va confessar que volia casar-s'hi perquè no podia viure sol, encara que no podia tenir fills.

Capítol XXXVII

Després de rumiar-ho molt, Natàlia va acceptar casar-se amb l'adroguer. Ell va reformar la casa abans de la boda. Els nens no deien res quan Natàlia els va explicar que es casaria i que viurien en una altra casa. La senyora Enriqueta estava molt contenta pel casament.

Capítol XXXVIII

Natàlia descriu la nova casa on viurà amb l'adroguer. Destaca l'olor familiar de la casa i el llit matrimonial. L'adroguer li diu que no haurà de fer feines, que contractarà algú per això. Els nens comencen a anar a escola i mengen bé.

Capítol XXXIX

Arriba el dia de la boda amb l'adroguer. Natàlia està una mica espantada tot i haver acceptat. No li agrada gaire la casa ni el barri. Explica la cerimònia i el banquet de casament. La Rita balla amb tothom i sembla feliç.

Capítol XL

Natàlia es queda tancada a casa, li fa por sortir al carrer. Només se sent bé a casa seva. De mica en mica s'acostuma a la nova vida. Surten al terrat a dormir a l'estiu. Ella rumia sobre la mort d'en Quimet a la guerra.

Capítol XLI

Els nens fan la primera comunió. La Rita li explica que l'amiga té el pare viu que ha tornat de la guerra, i Natàlia té por que passi el mateix amb en Quimet. La Griselda li diu que té notícies d'en Mateu. Li sembla que la colònia on ha estat el seu fill és molt trista.

Capítol XLII

Natàlia surt cada dia a passejar pel parc. S'inventa històries de coloms per explicar a les altres dones. De vegades enterra plomes d'ocells. Observa els arbres i es distreu així de pensar en el passat.

Capítol XLIII

Passen els anys. La Rita diu que vol ser hostessa de vol. L'Antoni li dona permís per estudiar idiomes encara que Natàlia creu que s'hauria de rumiar més. Un dia l'amo del bar es presenta per demanar casar-se amb la Rita, però ella el rebutja.

Capítol XLIV

L'Antoni pregunta al fill gran què vol fer quan sigui gran. Ell respon que vol ser adroguer com el seu padrastre, per poder-lo ajudar quan sigui vell. L'Antoni creu que hauria de fer carrera, però accepta la decisió del noi.

Capítol XLV

Després de molts intents, la Rita accedeix a casar-se amb l'amo del bar. Natàlia està contenta. El fill gran es queda trist perquè no li agrada la idea, creu que la Rita s'equivoca. Es casaran quan el noi acabi la mili.

Capítol XLVI

Arriba el dia del casament de la Rita amb l'amo del bar. Fan un gran banquet al bar, que ha estat ampliat. La Rita està una mica enfadada però al final balla i riu amb tothom. Natàlia i l'Antoni celebren el seu aniversari de casament.

Capítol XLVII

La Rita marxa de casa després de casar-se. Natàlia es queda buida i té por de sortir al carrer. El fill gran, que ha començat la mili, no vol anar lluny de casa. Un dia sent l'Antoni i el fill parlant que potser l'envien a la guerra.

Capítol XLVIII

Natàlia surt sola i veu l'ombra de la Rita a terra. S'adona del pas del temps i que la seva filla s'ha fet gran. Recorda moments de la infantesa de la Rita. Sap que aviat es quedarà sola a casa amb l'Antoni.

Capítol XLIX

Natàlia surt una nit amb un ganivet sense saber ben bé per què. Vaga pels carrers buits i té al·lucinacions. Quan torna, l'Antoni està espantat perquè no la trobava. Ella s'adona que ha tingut un atac i es reconcilien. S'adormen abraçats, i Natàlia es desperta de nou a la seva vida.